

er udbragt til, naar Koantallet skal være 200. Den første Kvægkontrollforening, vi havde her i Landet, var for Vejen og Omegn. Den har altid været paa Højde med Udviklingen; den har fornylig udgivet sit Aarsregnskab, og deraf ses, at det for at komme til den nærmeste Løsning af dette Spørgsmaal, er nødvendigt ikke alene at faa de forskellige sædvanlige Oplysninger men ogsaa detaillerede Oplysninger om, hvordan vedkommende Mand, som er Medlem af Kontrollforeningen, ansætter sine Foderenheder. Der er jo Tilbøjelighed til overhovedet at sætte disse for lavt. I Vejens og Omegns Kontrollforening har man derfor søgt at udvide de Oplysninger, som i denne Henseende findes nødvendige, navnlig ved at gaa den Vej, at man har undersøgt, hvor meget Grøntfoder, Roer og Hø der er avlet pr. Td. Land, og derefter kalkuleret, hvor meget en Foderenhed er udbragt til. Naar alle disse Oplysninger, som ere nødvendige, for at vi absolut kunne sige, at der er opnaaet et Resultat, hvorpaa der kan bygges, skulle indhøstes, tror jeg, at Assistenten vil faa alt for meget at tage vare. Han er udsat for at komme til at anvende alt for megen Tid til at køre paa Landevejen, naar han skal have 250 Køer i en Forening, og jeg vil derfor meget tilraade at gaa ned til 200 Køer. Jeg ved nok, at der i Lovforslagets § 17 staar, at Landbrugsministeren har det i sin Magt at gaa ned under 250 Køer, men jeg vil i alt Fald foretrække, at man i Loven siger, at 200 Køer ere tilstrækkelige til at danne en Kontrollforening. Hermed skal jeg slutte og bede det ærede Udvalg, som faar med Sagen at gøre, at tage disse Spørgsmaal, vedrørende Kontrollforeningerne under Overvejelse.

R. Sørensen: Naar jeg har begæret Ordet, er det ikke for at øve en Kritik over det foreliggende Forslag, endskønt det staar for mig, som om en hel Del af de store Præmier, som ifølge denne Lov skulle bevilges paa Husdyrbrugets Omraade, ikke just vil komme det almene Landbrug til gode, men i større eller mindre Grad vil tilfalde de rigere Mænd, som ere i Stand til at oprette saadanne Besætninger, som kunne faa disse Præmier. Men, som sagt, man skal resignere. Naar man ikke kan stille noget bedre i Stedet, maa man hellere lade være at øve Kritik og kun støtte det foreliggende Forslag.

Naar jeg har begæret Ordet, er det for at replicere til to foregaaende Talere. Den ene kan jeg for Resten give Medhold,

og det er det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Doose). Han udtalte, at man absolut ikke maa forskyde Frederiksborghesten over for den jydsk Hest, og jeg mener, at han har Ret deri. Det staar for mig, som om Frederiksborghesten er det bedste Dyr, man har, baade til Ride- og Trækbrug og er lettest at føde og holde. Det har ogsaa vist sig paa Fyn. Man har der forsøgt med Jyderne, men man kom til Erkendelse af, at man maatte slaa om og gaa over til Frederiksborghesten igen. Det var nu ikke særlig for pointere, at det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds har Ret, men for at rette en lille Henstilling til den højtærede Landbrugsminister, at jeg begærede Ordet. For en Tid siden, da jeg rejste til Kjøbenhavn, rejste jeg sammen med en Hestehandler fra Odense, som havde fremstillet en Del Dyr for Remontekommisjonen. Denne Hestehandler er en paalidelig Mand, har stor Kendskab til disse Heste og solgte mange til Remontekommisjonen i tidligere Aar. Han præsenterede sine Heste for Kommisjonen, og denne maatte indrømme, at det var Typer, der netop egnede sig til Hæren. Men Kommisjonen havde allerede gjort sit Indkøb i Udlandet og manglede kun et begrænset Antal Heste. Jeg mener, at der er god Anledning til at henstille til den højtærede Landbrugsminister at paavirke sin Kollega Krigsministeren derhen, at man i Fremtiden forsøgte at opkøbe de Heste i Danmark, man havde Brug for, og først bagefter søgte til Udlandet for at købe Resten i Stedet for som nu først at gøre Indkøb i Udlandet og tage Resten herhjemme. Det er dog vitterligt, at gaar man hen og ser paa en Udsættarauktion, ser man, at de gamle Heste faktisk ere Frederiksborgheste; de gaa til en høj Alder, hvilket viser, at de kunne udholde Strabadser fremfor de tyske Heste.

Et andet æret Medlem, som desværre ikke er til Stede i Dag, nemlig det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds (Blem), som var Indleder af denne Forhandling, fremhævede, at Statistikken over Udførselen og Indførselen af Landbrugsvarer saa meget lys og tiltalende ud, idet vi Aar for Aar have en stigende Udførsel af Landbrugets Varer. Derpaa begrundede han, at det vilde være rigtigt at fortsætte dermed, og slog fast, at Landbruget var den eneste Erhvervsgren, som egentlig kunde gøre Krav paa Støtte. Han siger endogsaa, hvad Rigsdagstidenden viser, at de 90 pCt. af Udførselen er Landbrugsvarer,